

RÈN KĨ NĂNG VIẾT:

**VIẾT BÀI VĂN KỂ LẠI MỘT SỰ VIỆC CÓ THẬT
LIÊN QUAN ĐẾN NHÂN VẬT HOẶC SỰ KIỆN LỊCH SỬ.**

HOẠT ĐỘNG 1: MỞ ĐẦU

TRÒ CHƠI: Bông hoa tri thức

Cách tổ chức: cây hoa có 10 bông hoa, mỗi cây là một câu hỏi liên quan đến nhân vật hoặc sự kiện lịch sử.

(HS quản trò gọi HS bất kì tham gia trả lời câu hỏi. Khi người chơi trả lời xong thì được quyền chỉ định người tiếp theo trả lời.)

1.

Ai người ra trận cưỡi voi

Đánh tan Tô Định lên ngôi vua bà?"

(Câu đố)

Đáp án: Hai Bà Trưng

2.

*Người là Cha, là Bác, Là Anh
Quả tim lớn, lọc trăm dòng máu nhỏ”
(Tố Hữu)*

Đáp án : Bác Hồ

3. Người được phong là “Trạng nguyên lưỡng quốc”

Đáp án : Mạc Đĩnh Chi

4. Anh là người dù trúng đạn bom thù vẫn hô vang khẩu hiệu:
“Nhằm thẳng quân thù mà bắn”

Đáp án : Nguyễn Viết Xuân

5. Người anh hùng trong kháng chiến chống Pháp đã lấy thân mình chèn pháo?

Đáp án : Tô Vĩnh Diện

6. Chị là “ Người con gái Việt Nam” mà Tố Hữu ngợi ca:
Em là ai? Cô gái hay nàng tiên?
Em có tuổi? Hay em không có tuổi?

Đáp án : Trần Thị Lý

7. Người anh hùng đã giương cao ngọn cờ “ Phá cường địch báo hoàng ân” trong kháng chiến chống quân Mông Nguyên ở thế kỉ 13

Đáp án : Trần Quốc Tuấn

8. Câu thơ “Chín năm làm một Điện Biên/ Nên vành hoa đỏ, nên thiên sử vàng”(Tố Hữu) muốn nhắc đến chiến công vĩ đại nào của dân tộc ta?

Đáp án : Chiến thắng Điện Biên Phủ- 1954

9. Ngày 2 tháng 9 năm 1945 diễn ra sự kiện trọng đại nào của dân tộc Việt Nam mà “Thủ đô hoa vàng nắng Ba Đình”(Tố Hữu)

Đáp án : Bác Hồ đọc tuyên ngôn độc lập, khai sinh ra nước Việt Nam dân chủ cộng hòa.

HOẠT ĐỘNG 2. ÔN LUYỆN, THỰC HÀNH

Hoạt động 2.1. Tìm hiểu định hướng

1: Định hướng kiến thức về kiểu bài

- + Thế nào là sự việc có thật.
- + Theo em, nhân vật hoặc sự kiện lịch sử là gì?
- + Ai là người kể sự việc có thật liên quan đến nhân vật hoặc sự kiện lịch sử.
- + Muốn viết bài văn theo yêu cầu thì em cần làm gì?

1. Định hướng

a. Kiến thức về kiểu bài

- Sự việc có thật: Là sự việc đã xảy ra trong đời thực, không hư cấu tưởng tượng, được nhiều người biết hoặc chứng kiến, có sử sách ghi lại....
- Nhân vật hoặc sự kiện lịch sử: Nhân vật hoặc sự kiện có trong lịch sử đấu tranh giữ nước mà còn là những con người hoặc sự kiện trong các lĩnh vực lao động, văn hóa, khoa học như các nhà bác học, các nhà phát minh, sáng chế, những nhà văn, họa sĩ, nhạc sĩ, các vận động viên nổi tiếng...
- Người kể: những câu chuyện liên quan đến sự kiện hoặc nhân vật lịch sử thường được kể lại bởi người chứng kiến hoặc được sưu tầm nghiên cứu và thể hiện lại qua sách, báo, phim ảnh.

- Yêu cầu sưu tầm: Đọc sách báo, sưu tầm một số câu chuyện về lịch sử:
  - + Câu chuyện về những anh hùng dân tộc: Lí Thường Kiệt, Trần Quốc Tuấn, Nguyễn Trãi...
  - + Tấm gương về lòng yêu nước dũng cảm trong các cuộc kháng chiến chống ngoại xâm: Trần Quốc Toản, Tô Vĩnh Diện, Bế Văn Đàn, Võ Thị Sáu...
  - + Chuyện về cuộc đời hoạt động cách mạng và sinh hoạt đời thường của Chủ tịch Hồ Chí Minh, các chiến sĩ cách mạng hoặc các nhà hoạt động xã hội nổi tiếng.
- Những hoạt động khoa học, sáng tạo trong nhiều lĩnh vực cuộc sống: Lương Định Của, Tôn Thất Tùng...

b. Các bước làm bài:

- + Xác định sự việc
- + Xác định nhân vật và sự việc liên quan.
- + Nguồn thông tin: Nghe kể hay đọc từ sách báo.
- + Xác định ngôi kể, nhân vật, sự việc chính...
- + Lập dàn ý cho bài viết
- + Sử dụng kết hợp các yếu tố miêu tả trong khi kể.

Hoạt động 2.2. THỰC HÀNH

ĐỀ 1: Dựa vào văn bản ở mục “ Định hướng”, em hãy đóng vai nhạc sĩ Văn Cao. Viết bài văn kể lại sự ra đời của bài hát “ Tiến quân ca”.

1. Chuẩn bị

- Cách viết bài văn kể chuyện:
  - + Các yếu tố thời gian, địa điểm, nhân vật, sự việc, tình tiết, cốt truyện và ngôi kể.
- Đọc lại văn bản “ Nhạc sĩ Văn Cao sáng tác *Tiến quân ca* ”.
  - + Xác định ngôi kể, trình tự kể , ghi chép lại các chi tiết, sự việc , lời nói của các nhân vật cần chú ý từ văn bản đã đọc.

2. Tìm ý:

- Người kể: Văn Cao- xưng tôi
- Câu chuyện xảy ra: Căn gác nhỏ ở Phố Nguyễn Thượng Hiền- Hà Nội.
- Sự việc : Sự ra đời của bài hát " Tiến quân ca"
- Câu chuyện có các nhân vật:
  - + Ph D: Người chứng kiến sự ra đời của bài hát.
  - + Vũ Quý: Người đầu tiên được biết đến bài hát
  - + Nguyễn Đình Thi: người đầu tiên xướng âm ca khúc.

- Những sự kiện liên quan đến sự ra đời của bài hát:
- + Cuộc mít tinh của công chức Hà Nội ngày 17 tháng 8 năm 1945.
- + Mít tinh ngày 18 tháng 8 năm 1945.
- Người kể đã suy nghĩ về sự kiện:
  - + " Bài tiến quân ca đã nổ như một trái bom. Nước mắt tôi trào ra. Xung quanh tôi, hàng ngàn giọng hát cất vang lên theo những đoạn sôi nổi.
  - + Hàng chục ngàn giọng hát cất lên, thét lên tiếng căm thù vào mặt bọn đế quốc với sự hào hùng chiến thắng của cách mạng.

3: Lập dàn ý

a.Mở bài: Dẫn dắt nêu lí do kể

+ “ Tiến quân ca” chính là quốc ca của nước Việt Nam ta- là hồn thiêng sông núi ai cũng biết.

+ Bài hát được ra đời như thế nào không phải ai cũng rõ.

+ Tô Văn Cao- tác giả bài hát xin kể cho mọi người nghe quá trình ra đời của bài hát.

b. Thân bài”: Dựa vào câu chuyện Nhạc sĩ Văn Cao sáng tác “Tiến quân ca”, lần lượt kể lại quá trình sáng tác bài hát theo trình tự nhất định:

- Tôi trước khi tôi sáng tác:

+ Có lúc tôi tưởng mình không còn những ước mơ, khát vọng của tuổi thanh niên, cuộc sống của tôi.

+ Tôi” muốn từ bỏ tất cả hội họa, thơ ca, âm nhạc” nhưng nhờ sự xuất hiện của người bạn thân Ph.D bất ngờ nên cuộc đời của tôi bước sang ngã rẽ khác.

+ Nhờ bạn thân tôi gặp được Vũ Quý, một người anh từ lâu theo dõi con đường hoạt động nghệ thuật của tôi, sau buổi nói chuyện tôi đã tìm thấy con đường đi mới cho mình- con đường cách mạng.

+ Tôi háo hức muốn được nhận một khẩu súng và được tham gia vào đội vũ trang, nhưng lại được giao nhiệm vụ là sáng tác nghệ thuật- chuẩn bị một bài hát cổ vũ tinh thần cho quân đội cách mạng khi khóa quân chính kháng Nhật sắp mở.

-Tôi khi viết bài “Tiến quân ca”:

+ Dù chưa từng cầm khẩu súng, chưa tham gia đội vũ trang nào, chưa biết chiến khu... nhưng với tất cả lòng nhiệt huyết của một chàng trai trẻ yêu nước, trên căn gác nhỏ ở phố Nguyễn Thượng Hiền- Hà Nội, tôi đã thấy mình như đang sống ở một khi rừng nào đó trên kia, trên Việt Bắc” và tôi đã viết nên giai điệu ca từ của “Tiến quân ca”

Tôi sau khi bài hát “ Tiến quân ca ra đời, được công bố, chào đón:

+ Tôi không ngờ rằng chỉ một thời gian ngắn sau lần đầu tiên, vào ngày 17 tháng 8 năm 1945, khi diễn ra cuộc mít tinh của công chức Hà Nội, bài hát “ Tiến quân ca” đã được hàng ngàn người hòa nhịp, cất cao tiếng hát trước Quảng trường Nhà hát lớn.

+ Tôi thấy bài tiến quân ca đã nổ như một trái bom. Nước mắt tôi trào ra. Xung quanh tôi, hàng ngàn giọng hát cất vâng lên theo những đoạn sôi nổi.

+ Hàng chục ngàn giọng hát cất lên, thét lên tiếng căm thù vào mặt bọn đế quốc với sự hào hùng chiến thắng của cách mạng.

b. Kết bài: Phát biểu suy nghĩ của người kể lại câu chuyện

+ Bài “Tiến quân ca” ra đời như thế đó, tôi không nhớ mình đã sáng tác bài hát này trong bao lâu và bằng nhạc cụ nào nhưng tôi nhớ rõ người đầu tiên được nghe là nhạc sĩ Phạm Duy và ông cũng nhớ rõ nụ cười của ông Vũ Quý: “Da mặt anh đen xạm. Đôi mắt và nụ cười của anh lấp lánh”. Sau đó bài hát được chọn làm quốc ca của Việt Nam cho đến ngày nay.

+ Bài hát là niềm tự hào không chỉ của riêng tôi mà của cả dân tộc.

Tháng 11-1944 tôi bị tẩy rết lui Tòng quân ca
lên đá in trong văn nghệ dân hiện mà tôi báo ở tập
câu quê lại một chữ viết cũ một anh thợ mới vào viết
Một tháng sau khi báo phát hành, tôi có ở quán
đủ lốt thì ra. Qua một đường phố nhỏ (đây gọi là
Tường ngoài Lầu Tế) tôi chợt nghe thấy tiếng đàn
tô lư thì một căn gác song song. Có người đang tập
hít Tòng quân ca. Tôi đứng lại và bị nhiên thấy sao
tông. Một lúc tôi thấy có tôi hơn một cái nhũn tác
phần của tôi để được trình hơn ở các rạp hát
trước đây. Tôi nhận ra tiếng và chỗ nhũn đều còn
chưa tiêu hoa chính. Nhưng bắt hát Tế in nơi tôi.
Bên hát Tế đọc phổ khúc không còn là của riêng
tôi.

Văn Cao

Viết bài

1. Viết đoạn mở bài

Trong cuộc đời mỗi người đều có những kỉ niệm trở thành những câu chuyện đáng nhớ để lại trong ta những ấn tượng khó quên. Với tôi cũng vậy cho đến bây giờ tôi vẫn không quên về câu chuyện sáng tác “Tiến quân ca” của mình.

2. Viết 1 số đoạn thân bài.

- * Đoạn kể về tôi trước khi sáng tác bài hát.
- * Đoạn văn kể về tôi sau khi bài hát ra đời và được đón nhận.

3. Viết đoạn kết bài

Bài “Tiến quân ca” ra đời như thế đó, tôi không nhớ mình đã sáng tác bài hát này trong bao lâu và bằng nhạc cụ nào nhưng tôi nhớ rõ người đầu tiên được nghe là nhạc sĩ Phạm Duy và ông cũng nhớ rõ nụ cười của ông Vũ Quý: “Da mặt anh đen xạm. Đôi mắt và nụ cười của anh lấp lánh”. Sau đó bài hát được chọn làm quốc ca của Việt Nam cho đến ngày nay. Bài hát là niềm tự hào không chỉ của riêng tôi mà của cả dân tộc.

Hoạt động 3. VẬN DỤNG

Hãy viết bài văn kể lại sự việc liên quan đến một nhân vật hoặc sự kiện lịch sử mà em yêu thích.

Rubrics định tính đánh giá bài viết văn tự sự của HS với các mức độ

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Chọn được chuyện để kể	Lựa chọn được câu chuyện sâu sắc	Lựa chọn được câu chuyện có ý nghĩa.	Lựa chọn được câu chuyện để kể	Lựa chọn được câu chuyện để kể nhưng chưa rõ ràng	Chưa có “chuyện” để kể

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Nội dung câu chuyện	Nội dung câu chuyện phong phú, hấp dẫn, các sự kiện, chi tiết rõ ràng, thuyết phục	Nội dung câu chuyện phong phú; các sự kiện, chi tiết rõ ràng.	Nội dung câu chuyện tương đối đầy đủ; các sự kiện, chi tiết khá rõ ràng	Nội dung câu chuyện còn sơ sài; các sự kiện chi tiết chưa rõ ràng hay vụn vặt.	Chưa rõ nội dung câu chuyện, kết tản mạn, vụn vặt; chưa có sự kiện hay chi tiết rõ ràng, cụ thể.

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Tính liên kết của câu chuyện	Các sự kiện, chi tiết được liên kết chặt chẽ, logic, thuyết phục.	Các sự kiện, chi tiết được liên kết chặt chẽ, logic.	Các sự kiện, chi tiết thể hiện được mối liên kết nhưng đôi chỗ chưa chặt chẽ.	Các sự kiện, chi tiết chưa thể hiện được mối liên kết chặt chẽ, xuyên suốt.	Các sự kiện, chi tiết chưa thể hiện được mối liên kết rõ ràng

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Thể hiện cảm xúc trước sự việc được kể	Thể hiện cảm xúc trước sự việc được kể một cách thuyết phục bằng các từ ngữ phong phú, sinh động.	Thể hiện cảm xúc trước sự việc được kể các từ ngữ phong phú, phù hợp.	Thể hiện cảm xúc trước sự việc được kể bằng một số từ ngữ rõ ràng	Thể hiện cảm xúc trước sự việc được kể bằng một số từ ngữ chưa rõ ràng.	Chưa thể hiện được cảm xúc trước sự việc được kể.

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Thông nhất về ngôi kể	Dùng người kể chuyện ngôi thứ nhất, nhất quán trong toàn bộ câu chuyện.	Dùng người kể chuyện ngôi thứ nhất, hầu như nhất quán trong toàn bộ câu chuyện (có thể nhầm lẫn 1 chỗ về việc dùng từ xưng hô).	Dùng người kể chuyện ngôi thứ nhất nhưng đôi chỗ chưa nhất quán trong toàn bộ câu chuyện.	Dùng người kể chuyện ngôi thứ nhất nhưng nhiều chỗ chưa nhất quán trong toàn bộ câu chuyện.	Chưa biết dùng người kể chuyện ngôi thứ nhất để kể chuyện

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Diễn đạt	Hầu như không mắc lỗi về chính tả, từ ngữ, ngữ pháp.	Mắc rất ít lỗi diễn đạt nhỏ.	Bài viết còn mắc một số lỗi diễn đạt nhưng không trầm trọng.	Bài viết còn mắc khá nhiều lỗi diễn đạt	Bài viết còn mắc rất nhiều lỗi diễn đạt.

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Trình bày	Trình bày rõ bố cục của bài văn; sạch đẹp, không gạch xóa.	Trình bày rõ bố cục của bài văn; rõ ràng, không gạch xóa.	Trình bày bố cục của bài văn; chữ viết rõ ràng, có ít chỗ gạch xóa.	Chưa thể hiện được bố cục của bài văn; chữ viết khó đọc, có một vài chỗ gạch xóa.	Chưa thể hiện được bố cục của bài văn; chữ viết khó đọc, có nhiều chỗ gạch xóa.

Tiêu chí đánh giá	Mức độ				
	Mức 5 (Xuất sắc)	Mức 4 (Giỏi)	Mức 3 (Khá)	Mức 2 (Trung bình)	Mức 1 (Yếu)
Sáng tạo	Bài viết có ý tưởng và cách diễn đạt sáng tạo, mới lạ.	Bài viết có ý tưởng hoặc cách diễn đạt sáng tạo.	Bài viết chưa thể hiện rõ ý tưởng hoặc cách diễn đạt sáng tạo	Bài viết không có ý tưởng và cách diễn đạt sáng tạo.	Bài viết không có ý tưởng và cách diễn đạt sáng tạo.

IV. PHỤ LỤC

BÀI THAM KHẢO 1: Tình yêu Bác Hồ dành cho những khúc dân ca (Kể theo lời của nghệ sĩ ưu tú” Phạm Quỳnh Hoa “ Bác Hồ - Con người và phong cách, NXB trẻ 2005)

1.Mở bài

“Chuyện kể rằng trước lúc người đi xa, Bác muốn nghe một câu hò xứ Nghệ. Nhưng không gian bốn bề lặng lẽ, Bác đành nằm im”. Lời hát ấy luôn làm lòng em xúc động khi nghĩ về Bác kính yêu. Và hôm nay em xin kể cho mọi người cùng nghe câu chuyện xúc động ấy.

2.Thân bài:

Lời hát kể chuyện Bác Hồ trước lúc đi xa gợi lên từ câu chuyện thực, câu chuyện ấy như sau:

Buổi sáng ngày 2 tháng 9 năm 1969 là buổi sáng cuối cùng trong cuộc đời 79 mùa xuân của Bác. Bởi sau 9 giờ sáng hôm ấy, Người ra đi vào cõi vĩnh hằng để lại cho nhân dân Việt Nam và nhân dân thế giới một niềm đau thương mất mát không thể nào diễn tả nổi bằng mọi ngôn từ.

Không gian của câu chuyện cũng chỉ thu nhỏ trong căn nhà A67. Căn phòng này cách ngôi nhà sàn của Bác chỉ vài bước chân. Trước đó theo lời đề nghị của bác sĩ, để tiện cho việc theo dõi, chăm sóc sức khỏe của Người, ngày 18-8-1969, các đồng chí trong Bộ Chính trị và những đồng chí trực tiếp chăm sóc Bác đã chuyển Bác xuống căn phòng này.

Sau gần 20 ngày chống chọi với bệnh tật, Bác đã yếu lắm. Nhưng hể tỉnh lại là ngay tập tức, Người hỏi thăm tình hình chiến đấu ở miền Nam, tình hình lũ lụt ở miền Bắc, Người còn dặn các đồng chí trong Bộ Chính trị phải làm sao tổ chức ngày lễ Quốc Khánh thật long trọng để nhân dân vui, phải bắn pháo hoa cho nhân dân phấn khởi. Trong những giây phút cuối cùng đứng giữa ranh giới mong manh của sự sống và cái chết, đối diện với quy luật nghiệt ngã của sự tồn vong, Bác vẫn luôn nghĩ cho đồng bào, cho đất nước mà “nâng niu tất cả chỉ quên mình”. Nằm trên giường bệnh, sáng 2-9, lúc này Người đã rất mệt, mong muốn cuối cùng của Người là được gặp và thăm đồng bào miền Nam không thực hiện được, hơi thở của người mỗi lúc một yếu dần. Các đồng chí trong Bộ chính trị và các bác sĩ không ai nỡ rời xa Người dù chỉ là một phút...Lần đầu tiên tỉnh lại sau cơn đau, Người nhìn xung quanh rồi hỏi:
-Trong các chú có ai biết hò Huế không?

Mọi người lúng túng nhìn nhau, quả là một tình huống không ai chuẩn bị trước. Thường ngày, Người vẫn thường nói: “Miền Nam luôn ở trong trái tim tôi, thêm vào đó Huế vốn là mảnh đất gắn bó cùng Người suốt một thời gian dài tuổi thơ. Giờ đây, trong những giây phút cuối cùng, có lẽ Người mong muốn mang hình ảnh miền Nam yêu thương, hình ảnh núi Ngự, Sông Hương với những kỉ niệm buồn đau theo mình vào cõi vĩnh hằng bất tử. Nỗi niềm ấy của Người dường như ai cũng thấu hiểu, nhưng tìm đâu nghệ sĩ hò Huế lúc này thật khó.

Lần thứ hai tỉnh lại, Người lại hỏi. Lúc này giọng người đã yếu hơn nhiều:

-Trong các chú, ai có thể hát cho bác nghe một làn điệu ví dặm Nghệ Tĩnh được không?

Thêm một lần nữa sự im lặng và bồi rối bao trùm căn phòng. Câu ví dặm, câu hát dân ca xứ Nghệ đã bao bọc và nuôi dưỡng tâm hồn Người từ thuở lọt lòng. Người lớn lên và đi ra thế giới từ chiếc nôi văn hóa quê hương mặn mòi tình nghĩa ấy. Trước giây phút sắp biệt li. Người khao khát được nghe, được sống trong hơi ấm quê hương.

Lần thứ ba tỉnh lại, Người ngỏ ý muốn nghe một khúc dân ca quan họ Bắc Ninh, lần này thật may mắn khi có cô y tá bé nhỏ Ngô Thị Oanh tiến lại gần Bác: “Thưa Bác, cháu xin hát cho Bác nghe ạ”. Với chất giọng trong trẻo của người con gái Vĩnh Phúc, chị cất lời hát “Người ở đừng về”... Căn phòng nhỏ chìm trong tiếng hát. Tiếng hát hay tiếng lòng !Không ai phân biệt được. Chỉ biết rằng lời quan họ sâu lắng, thiết tha quá “ *Người ơi, người ở đừng về*”Mà “người ơi, người ở đừng về” đã nói hộ lòng người. Cô y tá càng hát, càng nghẹn ngào, những người xung quanh không ai cầm được nước mắt 9h 47 phút ngày 2 tháng 9 năm 1969, trái tim vĩ đại của Bác Hồ đã ngừng đập, để lại muôn vàn tình thương yêu cho đồng bào cả nước. Sinh ra và lớn lên trong câu hát dân ca, từ điệu ví dặm âu ơ ngọt ngào đậm thắm của mẹ, cuối cùng người thanh thản nhẹ nhàng bước vào cuộc trường sinh bằng âm hưởng tiếng hát dân ca.

Sau này, trong một bài báo tôi còn được biết, chị Ngô Thị Oanh, cô y tá Viện Quân y 108, người hát khúc hát dân ca “Người ở đừng về” vào những giây phút cuối cùng của cuộc đời Bác kể lại: Sau khi chị hát xong, Bác Hồ nhìn chị, Chị cảm giác như Bác đang mỉm cười Người còn bảo lấy bông hoa hồng bạch trên bàn mang tặng chị. Cử chỉ nhỏ mà ý nghĩa thật to lớn. Cho đến phút cuối đời, quên cả nỗi đau đang vò xé. Người vẫn dành trọn niềm yêu thương, sự quan tâm đặc biệt cho mỗi người, đặc biệt là phụ nữ. Và bông hoa hồng nhỏ bé ấy chị đã ép khô để luôn giữ và xem đó là vật kỉ niệm thiêng liêng theo chị suốt cả cuộc đời:

Giấu mình đi chị chẳng phiền ai cả
Dép một đôi, áo quần vài bộ
Chỉ có trái tim bao la là tất cả gia tài.

Câu chuyện giản dị mà sâu sắc như biết bao câu chuyện kể về Người. Từ những tình tiết của câu chuyện ta nhận thấy ở Người một tình yêu lớn - bao la và đặc biệt. Người không chỉ yêu cuộc sống, yêu con người, không những chẳng làm đau một chiếc lá trên cành, thích sống hòa đồng với thiên nhiên, cỏ cây hoa lá mà Người còn yêu biết mấy những khúc hát dân ca Người thềm nghe một câu ò Huế, một làn điệu ví dặm hay một khúc quan họ đâu phải chỉ là nghe hát mà chính là để mang cả hình ảnh quê hương xứ sở, hình ảnh miền Nam yêu thương vào cuộc trường sinh. Cả cuộc đời, Người sống cho nhân dân, cho dân tộc, không gợn chút riêng tư, hành trang mà Người mang theo về thế giới người hiền chỉ là ước nguyện bình dị: Mang theo âm hưởng câu hát dân ca vào cõi bất tử. Người đã để lại cho chúng ta bài học sâu sắc, thấm thía rằng, muốn yêu tổ quốc mình càng yêu tha thiết các khúc hát dân ca. Bởi khúc dân ca là linh hồn, là nơi lắng đọng tình yêu, tinh hoa, bản sắc văn hóa dân tộc. Nó là nguồn sữa tinh thần bồi đắp và nuôi dưỡng tâm hồn con người. Trước lúc đi xa, Người muốn thế hệ sau hãy yêu những câu hát dân ca, hãy trân trọng và giữ gìn nền văn hóa dân tộc.

3. Kết luận:

Và thế đó Bác đã thanh thản ra đi trong niềm hạnh phúc vì được nghe tiếng hát quê hương. Và câu hát quê hương theo người về đất mẹ. Đã để lại trong lòng chúng ta niềm xúc động nghẹn ngào về người cha già muôn vàn kính yêu của dân tộc.

Ngữ liệu tham khảo 2: Câu chuyện: Nhà bác học và bà cụ.

1. Mở bài

Khoa học luôn hướng về con người, các ý tưởng khoa học đều bắt nguồn từ cuộc sống đó là câu chuyện tôi muốn gửi đến các bạn.

2. Thân bài

Ê- đi- xon là một nhà Bác học nổi tiền người Mĩ. Khi ông chế ra đèn điện người từ khắp nơi ùn ùn kéo đến xem. Có một bà cụ phải đi bộ 12 cây số. Đến nơi, cụ mỏi quá, ngồi xuống vệ đường bóp chân, đấm lưng thùm thụp.

Lúc ấy, Ê- đi- xon chợt đi qua. Ông dừng lại hỏi chuyện. Bà cụ nói:

- Già đã phải đi bộ gần ba giờ đồng hồ để được nhìn tận mắt cái đèn điện. Giá ông Ê- đi- xon làm được cái xe chở người già đi nơi này, nơi khác có phải may mắn hơn cho già không?

-Thưa cụ, tôi tưởng vẫn có xe ngựa chở khách chứ?

- Đi xe ấy thì ốm mệt. Già chỉ muốn có một thứ xe không cần ngựa kéo mà lại thật êm.

Nghe bà cụ nói vậy, bỗng một ý nghĩa lóe lên trong đầu Ê-đo- xon. Ông reo lên:

- Cụ ơi! Tôi là Ê đi xon đây. Nhờ cụ mà tôi nảy ra ý định làm một cái xe chạy bằng dòng điện đấy.

Bà cụ vô cùng ngạc nhiên khi thấy nhà Bác học cũng bình thường như mọi người khác. Lúc chia tay, Ê- đi- xon bảo:

-Tôi sẽ mời cụ đi chuyến xe điện đầu tiên.

-Thế nào già cũng đến... Nhưng ông phải làm nhanh lên nhé, kẻo tuổi già chẳng còn được bao lâu đâu.

Từ lần gặp bà cụ, Ê- đi- xon miệt mài với công việc chế tạo xe điện và đã thành công. Hôm chạy thử xe điện, người ta xếp hàng dài để mua vé. Ê –đi-xon mời bà cụ dạo nọ đi chuyến đầu tiên. Đến ga, ông bảo:

- Tôi giữ đúng lời hứa với cụ rồi nhé! Bà cụ cười móm mém:

- Cảm ơn ông. Giờ thì già có thể đi chơi cả ngày với chiếc xe này rồi.

3. Kết luận

Cuộc sống của chúng ta hôm nay có được là từ những thành tựu khoa học của bao lớp cha anh đã dày công mà có được. Chúng ta hãy trân trọng biết ơn sống sao cho ý nghĩa. Hãy nỗ lực học tập luyện rèn để phát huy tài năng trí tuệ của bản thân phục vụ con người, cuộc sống.

HƯỚNG DẪN TỰ HỌC

- Nắm chắc kĩ năng đọc hiểu truyện ngắn, tiểu thuyết
- Hoàn thành các bài tập-
- Sưu tầm các câu chuyện về nhân vật sự kiện lịch sử mà mình yêu thích và kể loại